

cellens, in rebus publicis non minus versatus quam in litteris, regi atque reginae multum commendatus (1), librorum inquisitor atque coactor studiosissimus (2), doctrinae gloria Normannorum sui saeculi princeps. Historiam et aliis commendabat scribendam et ipse scriptis coluit; inter quae primum locum tenet Chronicon Sigeberto additum. Cum enim patriam maxime historiam narrare vellet, ex more mediae aetatis hanc ita universali conjunxit, ut codicem ab episcopo Bellocacensi mutuatus, Eusebium, Hieronymum atque Prosperum inde describeret puros, in Sigeberto nil mutaret, nil omitteret, sed interponeret archiepiscopos Rothomagenses atque Anglorum Normannorumque historiam, omnia petita ex Annalibus Rothomagensibus, Beccensibus atque Montis S. Michaelis, Guillelmo Pictavensi, Guillelmo Gemmeticensi, Henrico Huntingdonensi. Scripta Roberti haec sunt: Historia Henrici I seu liber octavus Guillelmi Gemmeticensis, inter a. 1135-1150. — Continuatio Sigeberti, incepta a. 1150. — Epistola ad Gervasium, inter a. 1150-1154, edita a Dachery, post Guiberti opp. p. 715. — De immutatione ordinis monachorum in Normannia, a. 1154, apud Dachery, p. 811. — Annales Montis S. Michaelis ab an. 1154 ad 1159 ipsius manu inserti chartulario monasterii, nunc in bibl. publ. Abrincensi, n. 80. — Prologus in Augustini Florum, apud Dachery, p. 716. — Prologus in Plinium ab ipso correctum, qui liber ante duo saecula ad San-Germanenses missus, nunc erit in bibliotheca regia Parisiensi. — Epistola ad abbatem Beccensem a. 1182, apud Bouquet, XVIII, 353. — Quae praeter haec ei tribuuntur, testimoniis carent. Quod catalogus abbatum a. 1643 confectus, apud Dachery opp. Lanfranci p. 351 dicit: *Robertum 154 volumina edidisse atque turris sub ruinis et inpluvio putruisse refert Historia S. Michaelis*, in hoc errorem inesse apparet; libri isti 154 non sunt, quos ipse conscripsit, sed quos collegit.

(1) Adeo, ut eorum filiam Alienoram de fonte susciperet a. 1161, et custodia Pontis-Ursonis muneraretur a. 1162. Jam antea idem rex Henricus II ad eum venerat in Montem a. 1156, et iterum cum Ludovico VII, biennio post. Alexander quoque papa eum Turonos vocavit ad concilium a. 1163; quo finito, Robertus Romam profectus est, indeque redux, Angliam adiit. — De vita Roberti cf. ipsum

in Chronico passim inde ab a. 1154; Labb. Bibl. ms. I, 348; Galliam Christ. XI, 520; unde sua hauserunt *Hist. litt.* XIV, 363; Bouq. XIII, praef. 50; Hirsch, p. 387. Quae Fabricius dicit, fere omnia falsa sunt.

(2) Ut eum Henricus Huntingdonensis vocat. Inter alia Plinium in Normanniam primus advexit

ROBERTI DE TORINNEIO

LIBER

DE GESTIS HENRICI I REGIS ANGLORUM.

(Est liber octavus Historiae Willelmi Gemmeticensis. Vide *Patrologia* t. CXLIX, col. 879.)

ROBERTI DE TORINNEIO

CONTINUATIO SIGEBERTI.

(Vide *Patrologia* t. CLX, col. 423.)

ROBERTI EPISTOLA

AD GERVASIUM PRIOREM S. SERENICI.

(Opp. Guiberti Norig., p. 713.)

Charissimo in Christo fratri GERVASIO, priori S. A Serenici, frater ROBERTUS ultimus monachorum Becci, salutem et obsequium.

Quoniam audio te a negotiis saecularibus seriatum, et otio religioso occupatum, supplico dilectioni tuae, quatenus ad ea quae in Normannorum provincia evenerunt post excessum nobilissimi regis Anglorum, et ducis Normannorum Henrici,

usque ad mortem illustris ducis Normannorum, et comitis Andegavensium Gaufridi describenda accingaris. Hoc enim ad augmentum famae tuae proficiet, et gratiosum me tibi, et remunerationis debitorem efficiet; et quod his omnibus majus est, novi ducis favorem non modicum forsitan acquirat. Si autem ad hoc opus manum miseris, volo ut hoc ordine illud exsequaris.